

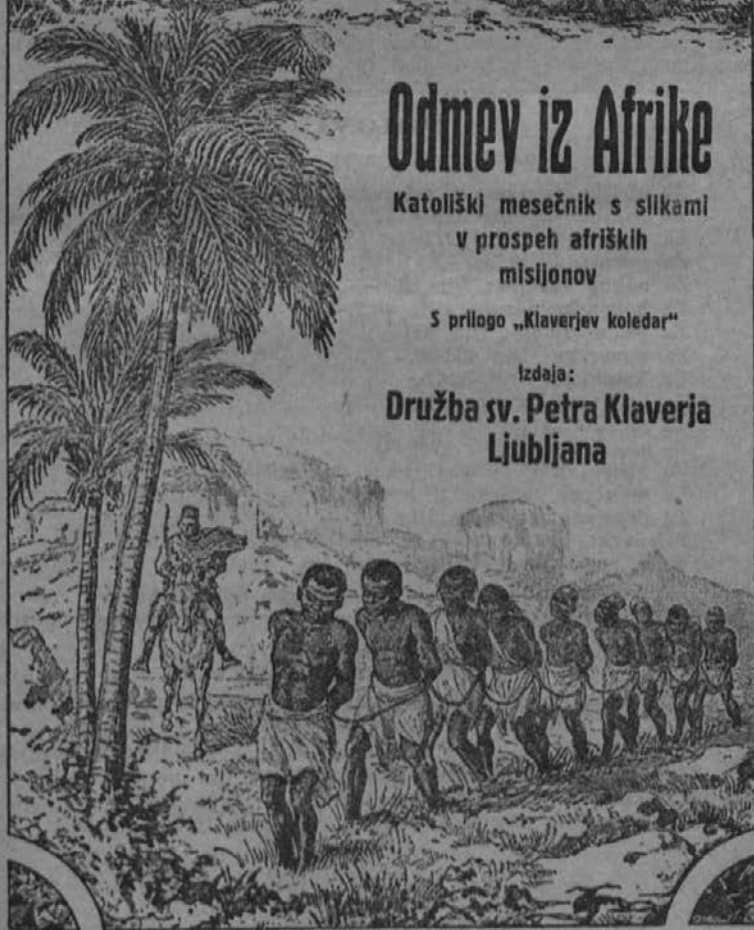
Odmev iz Afrike

Katoliški mesečnik s slikami
v prosep afriških
misijonov

S prilogo „Klaverjev koledar“

Izdaja:

Družba sv. Petra Klaverja
Ljubljana

„Odmev iz Afrike“

izhaja v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, italijanskem, francoskem, angleškem in španskem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za vse leto v slovenski izdaji 8 Din, 5 lir, 60 am. cts., 2 š.; s prilogi »Klaverjev koledar« 13 Din, 7.20 L, 80 am. cts., 2.60 š.

Naročila in milodare naslavlajte, prosimo, na:

DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA

LJUBLJANA, Miklošičeva cesta. šte. 3.

Za Julijsko Benečijo: Rim (23), via dell' Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Vsebina: Pismo misijonarjev Afrike (Beli očetje) naši vrhovni voditeljici. — Dušna premija. — Cerkveno posvečenje. — Apostolski vikarijat Tahora. — O delovanju misijonskih sester v apostolskem vikarijatu Zgornji Nil. — Iz »Asiškega samostana« v Južni Afriki. — Kratki misijonski dopisi. — Kratko letno poročilo 1925. — Gospodu čast in hvála. — Predmeti, poslani leta 1925. v misijone. — Prava materina ljubezen. — Ob-enajsti uri. — Uslišane molitve.

Darovi.

od 1. do 30. aprila 1926.

- Za afriške misijone v splošnem: Din 10.290-50.
- Za sv. maše: Din 150.—.
- Za stradajoče: Din 1272.—.
- Za gobavce: Din 34.—.
- Za odkup sužnjev: Din 5393.—.
- Za botrinske darove: Din 4823.—.
- Za posinovljenje: Din 200.—.
- Za zamorčke: Din 433-30.
- Za katehiste: Din 52-75.
- Za kruh sv. Antona: Din 3576.—.
- Za otroško zvezo: Din 52.—.
- Za mašno zvezo: Din 1299-50.
- Za afriški tisk in katekizem: Din 263.—.
- Za določene namene: Din 1555.—.
- Za določene misijone: Din 161.—.
- Prispevki podpornikov in udeležencev: Din 161.—.
- N. N. poslal znamke kot zahvala sv. Antonu.

Tisočkrat »Bog povrni« vsem blagim dobrotnikom!

Popolni odpustki

katere lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

- 21. septembra, na praznik sv. apostola in evangelista Matevža.
- 24. septembra, na praznik Marije, Rešiteljice ujetih.
- 15. oktobra, na praznik sv. Terezije.
- 28. oktobra, na praznik sv. apostolov Simona in Jude Tadeja.

Notranjost siromašne misijonske cerkvice.

Pismo misijonarjev Afrike (Beli očetje) vrhovni voditeljici Klaverjeve družbe.

Maison larée (Alžir), 25. aprila 1926.

Gospa grofica!

Vrhovni kapitelj naše družbe, ki zboruje tukaj, je sklenil poslati izraze svoje najglobokejše hvaležnosti vsem blagim dobrotnikom naših misijonov, med katerimi pač Klaverjeva družba zavzema prvo mesto.

Nikdar ne bomo pozabili, kako svete, vzvišene vezi so družile Vašo plemenito, sveto ustanovnico z našim prečastitim Očetom, kardinalom Lavižerijem. Zlasti pa je spomin na toliko, našim misijonom tako nesebično naklonjeno gmotno in duhovno pomoč, ki vnema v naših srcih čut globoke hvaležnosti.

Velevažna in nad vse dobrodošla nam je Vaša pomoč zlasti sedaj, ko se z vso oostrostjo in silo v Afriki bije boj za neumrjoče duše; saj ne velja samo, iztrgati jih poganstvu in praznoverju, ampak braniti jih tudi pred vplivom protestantizma in islama.

Zato iz dna duše hvalimo Boga, da je poklical v življenje napravo, kot je Vaša družba, ki tako popolnoma umeva važnost apostolata, proseč ga, da jo vedno ohrani v tem apostolskem duhu.

Blagovolite, gospa grofica, sprejeti z izrazom najgloblje hvaležnosti tudi naše velespoštovanje v Gospodu:

J. M. Birraux, apostol. vikar Tanganjike. — Henrik Leonard, apostol. vikar v Tabori. — Oskar Morin, apostol. prefekt v Navirongo. — F. Sauvante, apostol. vikar v Bamako. — P. Voillard, vrhovni predstojnik. — V. Roelens, apostol. vikar, Zgornji Kongo. — J. Thevenoud, apostol. vikar v Uaghadugu. — J. Gorju, apostol. vikar v Urundi. — G. Nouet, apostol. vikar v Sahari.

Gospa grofica Falkenhayn, vrhovna voditeljica Družbe sv. Petra Klaverja, 16 via dell'Olmata — Roma 29.

		DUŠNA PREMIJA. V namen naših naročnikov in dobrotnikov opravijo afriški misijonski škofje in misijonarji letno 500 svetih maš.		
				
				

Cerkveno posvečenje.

Piše župnik Ferd. H.

Dandanašnji lahkoživi svet ob besedi cerkveno posvečenje le prerad misli na veselo zabavo, godbo in ples, na polne steklenice in — prazne mošnje. Ne tako dober kristjan; za njega je ta dan nad vse častljiv, ker ga spominja onega milostipolnega dne, ko je katoliški škof zidovje največje hiše v vasi ali trgu, ali veličastne stavbe v mestu mazilil s sveto krizmo ter jo med mnogimi molitvami in sv. obredi posvetil za bivališče evharističnega Boga in kralja nebes in zemlje. Čut globoke, prisrčne hvaležnosti preveva njegovo dušo ob spominu na neštete milosti, ki mu jih v tako obilni meri iz tabernaklja deli v beli hostiji pričujoči Zveličar. Njegova duša vzdrti sladke sreče ob misli: »Moj Bog, moj Odrešenik je moj sovaščan; tudi On je domačin, »posestnik« v naši vasi, in to ne samo zase, za mali krog svojih prijateljev, ampak za vse in vsakega, do vsakega enako ljubezniv, enako radodaren.«

Toda ubogi pogani, ubogi zamorci! Oni nimajo lepih cerkva, kot jih imamo mi; komaj kako borno, s slamo krito kapelico ali cerkvico iz ilovice. Vendar bi ljubi Zveličar za-

služil, da ima dostojno bivališče, kjer bi ga verniki lahko častili in molili. Zato v tisočeri glasovih doni iz misijonov iskrena prošnja: »Dajte nam cerkev!«

Darove za »zidanje cerkvâ v Afriki« sprejema hvaležno Družba sv. Petra Klaverja.

Iz misijonov:

Apostolski vikarijat Tabora.

(Unyanyembe.)

P. Ciavattoni iz družbe Belih očetov, piše Klaverjevi družbi:

»Jaz sem poseben prijatelj Družbe sv. Petra Klaverja, ker deluje v Kristusovem duhu in s krščansko vnemo za afriške misijone in s tem pomaga, da ubogi zamorci spoznajo Kristusa in ga ljubijo. Kako rad sem kot župnik v Abruzih podpiral Klaverjevo družbo in jo priporočal svojim faranom. Zdaj pa, ko sem misijonar v ekvatorijalni Afriki, se vprvič obračam na Vas kot — berač. Ne prihajam zase, ker misijonar hoče biti ubog, ampak za potrebe drugih, ki jih je veliko.

Ko sem potoval skozi Taboro, glavno mesto našega apostolskega vikarijata, sem obiskal tudi misijon Kipalapala. Tam so se bili že l. 1878. nastanili prvi misijonarji. Tam so še ostanki bornih stanovanj in prve kapelice, kjer so molili misijonarji in učili moliti tudi pogane. Tam počivajo junaki, ki so podlegli naporom in mrzlici in čakajo vstajenja. Kipalapala hrani torej za nas misijonarje dragocene spomine, tam pa je tudi nada našega misijona za pozneje: tam se namreč zida seminar, v katerem se bodo vzgojevali duhovniki-domačini za svoj bodoči poklic. Čuda milosti božje! Pred 40 leti je bilo to ljudstvo še docela barbarsko in pogansko, zdaj pa že daje svoje sinove kot mašnike v službo Cerkve. Prosim torej Klaverjevo družbo za cerkvene posode, paramente in perilo.

Tudi svoj lastni misijon Udala Vam priporočam. Prebivalstvo je gosto naseljeno, prebiva pa raztreseno po polju in goščavi. Mnogo je sicer še poganov, a tudi kristjanov je že veliko. Lepo je videti ob nedeljah cerkev natlačeno polno vernikov, ki so pobožno pri sv. maši. Skoro vsi prejmejo sv. obhajilo, in to v tolikem številu, da morata vselej dva duhovnika obhajati. Žene pridejo kar z otroci na hrbtu k

Gospodovi mizi. Otročiči stegujejo glavice, da vidijo, kako mati sv. obhajilo prejema in tudi z rokami grabijo naprej.

Četudi se zamorci na moč prizadevajo, da bi bili v cerkvi lepo oblečeni. Jih vendar mnogo pride v obnošeni obleki. Pa božji Zveličar pozna njih revščino in vendar rad prihaja v njihova srca. In kako lepo pojo! Vsako nedeljo pojo v mešanem zboru.

Večina teh pride iz misijonskih postaj, ki so 15 do 20 kilometrov od Udale oddaljene. Mnogo jih pa radi daljave ob nedeljah ne more v cerkev, ker so do 120 km oddaljeni. Vsaj enkrat v letu obišče misijonar te oddaljene postaje, da podeli sv. zakramente in da se prepriča, če katehist pravilno vrši svojo dolžnost. Na teh krajih imajo male, lopam podobne kapelice, kjer se vrši duhovno opravilo. Oltarji so po navadi brez vsakega okraska. Tudi cerkev naše glavne postaje je zelo revna. Sohe Srca Jezusovega, sv. Device in sv. Jožefa so edin okrasek. Oltarna pregrinjala so skrajno revna, zlasti veliki oltar je vse prereven za Najsvetejše. Ko sem to revščino vprvič videl, se mi je žalosti krčilo srce in sem mislil: »Ko bi naši dobrotniki videli revščino na lastne oči, bi nam gotovo pomagali.«

Jaz zaupam na Vašo Klaverjevo družbo in bom molil za njen procvit. Tudi našim kristjanom in katehumenom jo bom priporočal v molitev.

O delovanju misijonskih sester v apostolskem vikarijatu Zgornji Nil.

M. Kewin, frančiškanka iz Mill-Hilla, piše iz Uzambya: »Že poprej sem Vam poročala o naši samostanski družini, in z veseljem Vam pošiljam sliko teh črnih sestrâ, ker vem, da jih imate radi. Zdaj jih je le 23 in ne 24, ker je ena v tem času umrla. To je ona četrta od desne strani, ki se tako ljubko smehlja. Svoje življenje je darovala za spreobrnitev svojega očeta in Bog je njeno žrtev sprejel.

Vstopila je septembra meseca in postala kmalu postulantinja; po malo tednih pa je že nebeški vrtnar vtrgal to cvetko, ki je vzrasla iz tal ugandskih mučencev. Ker je na smrtni postelji napravila slovesno obljubo, imamo sedaj v nebesih pravo frančiškanko-domačinko, ki moli za sosesre. To kaže, da ima Bog rad našo samostansko družino; ker, ako bi šlo redno, bi imeli mi šele po nekaj letih prave sestre-doma-

Črne sestre franciskanke.

činke. Pokojnica je bila izvrstna redovnica in lep zgled svojim tovarišicam.

Naznanjam Vam tudi, da so štiri črne porodniške pomočnice napravile državno izkušnjo z izbornim uspehom. To je bilo naporno delo za domačinke, toda državni profesorji so se čudili njih znanju, tako da je vlada obljubila malo podporo za izobrazbo takih pomočnic. Te bodo sedaj šle v zunanje misijone, kjer ni belih sester, ki bodo mnogo dobrega storile, kajti le premnogo otrok in tudi mater umrje vsled slabe postrežbe. Tudi bodo imele priliko krstiti mnogo novorojencev, in tega se tudi že naprej veselijo.«

Iz „Asiškega samostana“ v Južni Afriki.

S. Emilijana, voditeljica kongregacije domačink »Hčerk sv. Frančiška« piše iz Natala Družbi sv. Petra Klaverja:

Naša šola, ki smo jo otvorili 2. februarja t. l., šteje že 42 otrok. Vsi otroci so zelo revni. Kadar vidim te uboge otroke, oblečene v revno obleko, mi je vselej bridko pri srcu, ker jim ne morem pomagati. Tudi je tu mnogo starih ženic, ki nimajo nikogar, da bi zanje skrbel. Lani ti ljudje niso mogli kupiti obleke, ker je bila letina tako slaba in so morali ves denar porabiti za živež. Žalostno, da trgovci, ki imajo tudi v tej tujini svoje prodajalne, tako izrabljajo revščino domačinov. Nekaterim sem, zaupajoč na boljšo letino, nekaj posodila, ker nisem mogla gledati, kako stradajo. To je tudi za nas žrtev, ker smo ravno začeli in moramo vse drago kupiti, toda hčere sv. Frančiška pravimo: »Stradajmo s svojim ljudstvom!« Sedaj se je pa izkazalo, da tudi z letošnjo žetvijo nič ne bo. Najprej so prišle uši, potem pa dež, ki je trajal tri tedne. To je za nas hud udarec; toda Bog, ki tudi tiče preskrbuje, bo poskrbel tudi za nas.

Hoteli smo ustanoviti še eno šolo, da bi obvarovali ljudi vpliva neke protiverske sekte, ki ima na razpolago mnogo denarnih sredstev; kajti kakor hitro smo mi otvorili svojo šolo, so tudi oni v najbližnji bližini ustanovili svojo, in sicer večjo in lepšo nego mi. Ob otvoritvi so zaklali dva vola v čast poglavarju in vse navzoče obdarovali z odejami in obleko. Tega mi seveda ne zmoremo. Svoje ljudi vedno bodrim z besedami, da imamo ljubega Boga na svoji strani, ki nam bo pomagal.

Ako bi ne šlo za čast božjo, ne bi Vas nadlegovala s prošnjo; toda srčno želim, da bi se mi načrti posrečili, zato se premagam in prosim. Ko vidim, kako se trudijo hčere sve-

tega Frančiška, se tudi meni zde moje težave manjše. Ni mogoče dobiti kake dote od kandidatinj, ker morajo itak darovati njih starši deset volov, ako se njih hčerke posvete Bogu.

Pri nas vlada v resnici samostanska revščina, kakor se vidi s slike naše kuhinje. Tu so samo štirje koli s pločevinasto streho počez. Za zvon nam služi kos železne tračnice, ki smo jo nekje dobili. Kako milo nam je pri srcu, kadar čujemo zvon od bližnje misijonske postaje, mi pa moramo tolči na to staro železo. In vendar se tolažimo z mislijo, da bo ljubi Bog naš trud blagoslovil in poplačal. Poslopje je le do polovice dodelano, ker nam manjka denarja. Vrh tega zdaj že tri tedne dežuje; toda mi ne obupamo, ampak smo vedno veseli. Na nekem našem misijonu je neka kandidatinja na enem samem pohodu krstila 32 bolnikov, od katerih jih je 26 že umrlo. Ti bodo gotovo prosili za nas in za naše dobrotnike.

Kratki misijonski dopisi.

Msgr. Guillemé M. A., apostolski vikar v Nyassi: »Misijonarji nove postaje v Mingi, za katero so se prizadevali leto in dan, se Vam iz srca zahvaljujejo za Vaše podpore. Veliko hvaležnost so dolžni tudi Vaši ustanoviteljici Mariji Teréziji, ker so vedno bolj prepričani, da se imajo za svoje uspehe zahvaliti tudi njeni priprošnjici.«

Msgr. Pichot, apostolski vikar v Majungi (Madagaskar): »Odkar imamo v načrtu, da vpeljemo seminar, se nam zdi, da je to delo najvažnejše in najbolj po božji volji. Naši kristjani to čedalje jasneje izprevedujejo in store vse, da bi se seminar čim prej mogel otvoriti. Potrebujemo pa znatne podpore, ker material in delavci so čedalje dražji. Imamo sedaj 8 seminaristov, njihovo število se bo še povečalo. Zaupamo na Vašo molitev in pomoč. Srčna hvala v mojem in v imenu mojih misijonarjev in kristjanov.«

Skoč Shanahan C. S. Sp., apostolski vikar Južne Nigerije: »Zahvaljujem se Vam za vsoto, ki ste mi jo poslali za odkup ženâ iz Eke.

To faro sem obiskal pred kratkim, da sem podelil 1800 osebam sv. birmo. Potreboval sem mesec dni, da sem obiskal vse katehistovske postaje, ki so raztresene po hribih in dolinah. Na vsaki postaji je bila javna skušnja za kandidate, za tem pa splošna spoved za vse kristjane.«

Msgr. Neville C. S. Sp., apostolski vikar v Zanzibaru: »Naš deklinski zavod lepo napreduje. Vidi se blagoslov božji nad tem podjetjem. Tudi misijon preč. P. Horberja, kateremu ste nedavno poslali znesek za dva krsta, dobro uspeva. Vneti pater je dobil sedaj dovoljenje, da sme ustanoviti misijonsko postajo v Mbitimi (Ukamba) in bi ga zelo veselilo, ko bi mu mogli postaviti in urediti cerkev in zakristijo. Dan pred Božičem sem maševal, kakor sem bil obljubil Vaši prednici, blagopok. grofici Ledóchowski, za Vas in za Vašo družbo.

P. Dumont D. J., Kvango (Kongo): Zahvaljujem se Vam za lepo pošiljatev našemu misijonu. Do-

spela je ravno o pravem času pred Božičem. Msgr. de Vos, ki je baš prejšnji večer bil dospel k nam, se je čudil belim obhajilnim prtom in zeleni mašni obleki. Zastave bodo pri prihodnji procesiji krasno plapolale v tropičnem solncu in hvalile evharističnega Jezusa. Mi pa ne čakamo šele tega dneva, ampak Vas že poprej priporočamo Bogu in prosimo blagoslova Vašemu delu in Vašim dobrotnikom.

P. Donder. C. S. S. R. v Tumbi (Belgijski Kongo): »Vesela novica: Mfumi Petelo Sangi, poglavar v Levituku, to je v vasi, ki je 18 kilometrov oddaljena od Tumbe, je pred dvema mesecema prišel v misijon s prošnjo, naj pridejo misijonarji v njegovo vas. Poprej se nam navzlic prizadevanju ni posrečilo, da bi se mogli tam naseliti. Zdaj imamo tam 30 katehumenov. — Molitvenik v jeziku Kikongškem je našim zamorcem zelo všeč in so veseli, da imajo mašno in pevsko knjižico. Misijonarji se Vam zelo zahvaljujemo za tisk delca, čigar oblika je tako priročna in je opremljena s poučnimi slikami za naše zamorce. Tudi mi molimo za vse člane Družbe sv. Petra Klaverja in za vse dobrotnike in se priporočamo blagopokojni materi Ledóchowski.

P. Bonaventura O. S. M. v Šegi: Po mnogih trudih in prošnjah se nam je posrečilo, da smo v oktobru dogradili svojo cerkvico. Je sicer revna, vendar ima Gospod sedaj svojo streho. Dela je zelo veliko. Otvoril sem štiri zunanje postaje s šolami, kjer se vsaj enkrat mesečno obhaja služba božja. To so: sv. Peter, sv. Pavel, sv. Ka-

rel, sv. Frančišek. Zal, da sem moral katehumenom vedno odlašati sv. krst, ker nisem mogel dopustiti, da bi prišli nagi v cerkev. Zdaj pa sem dobil obleke za 10 krstov; upam da do Božiča dobim še več. Prosim vse evropske prijatelje in dobrotnike, da mnogo molijo za izpreobrnitev nekega tukajšnjega čarovnika, čigar hčerka že obiskuje našo šolo in je tudi on čezdalje bolj prijazen do mene. Molitev in milost božja vse premoreta.

Sestra Pavla, Heirachabis: »Kaj bi počeli mi in ubogi Hotentotje v tej draginji brez pomoči naših dobrotnikov? Kaj bi bilo iz tolikih v tej žalostni puščavi, kjer zadnje čase ni bilo niti za tiče hrane in kaplice vode, kjer se mišim ni go-dilo bolje kot se godi cerkvenim miškam, ki nimajo nič za pod ostrí zobček. Zato bo pa tudi plačilo našim dobrotnikom temu primerno. — Zdaj smo končno dobili dež. Otroci so, hvala Bogu, že bolj zdravi na pogled. Msgr. Eder da vse iz svojega vrta za otroke. Otroci pa tudi vse radi jedo, zlasti kumare, solato itd. — Najprej so si opomogle koze. Spenjajo se na drevesa in populijo vsako peresce. Pri tem se je marsikatera vjela za roge in tako poginila, ali pa so jo šakali razkosali.

Da bi si mogli ljudje kupiti hrano in obleko, so v tem času preiskali vso okolico, da bi dobili kako kost. Kostí so potem prodali pri nekem judu, ki ima na kolo-dvoru prodajalno. Ni bilo veliko, kar so dobili, a nekaj vendarle. — Otroci pošiljajo svojim dobrotnikom »baie, baie«, mnogo mnogo pozdravov.

„Apostolat v Abesiniji, kot v celi Afriki, je težek in naporen. Kdor je v te misijone poklican, mora ga navdajati heroizem do vseh žrtev in pomanjkanja; pripravljen mora biti prestati mnogo trpljenja“.

(Kardinal Massaja, blviši misijonar v Afriki.)

Čarovnik tajne zveze „Juju“ v Južni Nigeriji v svoji opravi.

V zadnji številki vam je »Odmev« pripovedoval, kako poganski zamorci Sereri prosijo dežja. Obrnejo se na svoje »povzročitelje dežja, da bi jim priklicali vode iz oblakov.

Pa še večji in škodljivejši vpliv kot »povzročitelji« dežja imajo pravi čarovniki med ubogimi pogani. Naša slika nam predstavlja spreved z zakrinkanimi »Juju«. Čarovnik nosi v roki neke vrste bič. Spremlja ga vselej več somišljenikov, ki so oboroženi z meči in palicami. Tako gredo ob določenih dneh po javnih cestah in potih. Vse beži pred njimi v varno zavetje; kajti on preganja vsakogar, ki ni ud njegove tajne zveze in grozi s smrtjo onim, ki mu nasprotuje.

Kratko letno poročilo 1925

DRUŽBE SV. PETRA KLAVERJA ZA AFRIŠKE MISIJONE.

Časopisi družbe.

1. »**Odmev iz Afrike**«, mesečnik s slikami v devetero jezikih: slovenskem, češkem, poljskem, nemškem, laškem, francoskem, angleškem, madžarskem in španskem. V skupni izdaji 78.000 izvodov.

2. »**Zamorček**«, mesečnik s slikami za mladino. Izhaja v istih jezikih kakor »Odmev iz Afrike«, v skupni izdaji 131.000 izvodov.

Brošure in koledarji.

V letu 1925. smo izdali: »**Klaverjev koledar 1926.**« (slovenski, hrvaški, češki, poljski, nemški, laški, angleški). — »**Misijonski koledarček za mladino 1926**« (slovenski, češki, nemški, ogrski). — »**Letno poročilo Družbe sv. Petra Klaverja 1924**« (nemški). — »**Okrožnica vrhovne voditeljice Družbe sv. Petra Klaverja**« (slovenski, češki, poljski, nemški, laški, francoski, angleški, španski, ogrski). — »**Životopis grofice Marije Terezije Ledóchowske**« (poljski). — »**Poklic pomožne misijonarke za Afriko**« (slovenski, ogrski). — »**Z besedo in tiskom**« (slovenski). — »**Žrtve afriškega misijonarja**« (nemški). — »**Škapulir sužnja**« (češki). — »**Pomoč za Afriko**« (španski). — »**Ugandski mučenci**« (igra). — »**Klic božji**« (igra, poljski). — »**Od kože do kože**« (igra, ogrski). — »**Maričina grlica**« (angleški). — »**Iz volka postane jagnje**« (igra, nemški). — »**Misijonar**« (igra, laški).

Skupna izdaja koledarjev in brošur 693.970.

Letaki in listi.

Letakov v obsegu štiri in več strani okrog 408.000. — Manjših lističev in podobic (z vsebino za razširjanje misijonske misli), naznanil, vabil, okrožnic itd. okrog 1.850.000.

Afriške knjige (tiskano in vezano).

»**Katekizem**« v sledečih jezikih: punu, galas, luda-
ma, kisvaheli, herero 12.800 izv.
Dva »**Mala katekizma**« v alur-jeziku 20.000 izv.
»**Zgodbe sv. pisma**« in »**Cerkvena zgodovina**« v
galas-jeziku 1.700 izv.

»Zgodbe sv. pisma« v jezikih herero in gjur . . .	7.000 izv.
»Zgodbe stare zaveze« v kinjanja-jeziku . . .	4.000 izv.
»Življenje našega Gospoda Jezusa Kristusa« v kongoleškem jeziku . . .	8.000 izv.
»Molitvenik« v jezikih jerubu in kisvaheli . . .	10.500 izv.
»Življenje ugandskih mučencev« v sindebele-jeziku	1.500 izv.
Table »Divinae Laudes« v latinskem in galas-jeziku	65 izv.
4 vrste »Abecednih tabel« za šolo v kisvina-jeziku	1.040 izv.
»Čitanka« v jezikih madi in kisvahili . . .	5.500 izv.
»Življenje sv. Petra Klaverja« v malgaškem jeziku	5.000 izv.

Dopisovanje z dobrotniki.

Došlo je v osrednjo hišo v Rimu in v posamezne deželne centrale in podružnice v letu 1925 (kolikor se nam je sporočalo): 27.141 pisem, 9255 dopisnic, 9767 tiskovin, 457 poslovnih pisem, 4773 poštних zavočkov, 88.043 poštних položnic in 392 nakaznic, 150 tovnih zavojev.

Odposlalo se je (ne vračunši mesečnega razpošiljanja časopisov): 21.981 pisem, 3947 dopisnic, 90.984 tiskovin, 855 poslovnih pisem, 4287 poštних zavočkov, 145 poštних položnic in nakaznic, 411 tovnih zavojev.

Skupno število došlih poštних komadov: 134.634.

Skupno število odposlanih poštних komadov: 118.185.

Ustna propaganda v letu 1925.

V kolikor se je poročalo uredništvu.

Družba sv. Petra Klaverja je priredila krog 100 misijonskih pridig, 45 predavanj s svetlobnimi slikami, 21 misijonskih slavnosti s predstavami in igrami, 16 razstav paramentov in afriških predmetov, 4 bazarje in 4 loterije.

Gibanje članstva.

Število podpornikov je naraslo v letu 1925. za 3042; njih skupno število znaša sedaj 20.553.

Tudi število notranjih udov, »pomožnih misijonark«, se je pomnožilo. Vendar v primeri k obilnemu misijonskemu delu je še veliko premajhno. Izobražene gospodične in navadna mlada dekleta z resnim poklicem za redovniški stan in z ljubeznijo do misijonov lahko vstopijo v verski zavod Družbe sv. Petra Klaverja kot notranji udje. Kdor želi natančnejše podatke o tem poklicu, naj si naroči knjižico »Poklic pomožne misijonarke za Afriko«, cena 4 Din, ter knjižico »Z besedo

in tiskom«, cena 2.50 Din. Prošnje za sprejem pa je treba pošiljati naravnost vrhovni voditeljici grofici Falkenhayn, Rim (23), via dell' Olmata 16.

MISIJONSKI MILODARI.

Po božji pomoči in radodarnosti milih dobrotnikov je bilo Klaverjevi družbi mogoče v letu 1925. razposlati 4.231.423.30 lir (to je 10.525.928.60 dinarjev) med različne misijonske družbe v Afriki. Med temi darovi je bilo 196.684.85 lir za »Kruh sv. Antona«, 698.983.65 lir za »botrinske darove«, 564.450.20 lir za »Mašno zvezo«, 75.265 lir za »Zvezo afriškega tiska«.

PODPORA MISIJONOV V LETU 1925.

Razne misijonske družbe v Afriki so z ozirom na njih posebne potrebe in na število njihovih vikarijatov in prefektur dobile sledeče:

Misijonarji Afrike (Beli očetje)	499.379.05
Očetje Svetega Duha	769.193.75
Lijonska misijonska družba	379.054.—
Očetje družbe Jezusove (jezuiti)	224.323.45
Sinovi presvetega Srca Jezusovega	149.144.45
Frančiškani	56.661.85
Kapucini	197.846.90
Benediktinci	114.493.10
Oblati Marije Brezmadežne	200.191.05
Palotinci	30.327.—
Oblati sv. Frančiška Saleškega	84.510.60
Lazaristi	79.202.55
Očetje brezmadežnega Srca Marijinega (Scheutveld)	101.758.80
Premonstratenci	25.167.20
Mašniki Srca Jezusovega	109.539.15
Misijonska družba sv. Jožefa	120.249.40
Očetje iz Montforta	52.350.80
Misijonarji Gospe della Salette	47.591.90
Misijonarji della Consolata (Turin)	118.729.95
Sinovi brez. Srca Marijinega (Fernando Poo)	25.671.15
Redemptoristi	42.222.85
Misijonarji v Marianhillu	13.551.50
Dominikanci	23.889.60
Serviti	34.635.15
Trapisti	10.054.—
Salezijanci	21.222.—
Križarji	14.925.20

Misijonarji presvetega Srca	20.440.—
Konti	5.298.25
Svetni duhovniki	4.986.35
Bele sestre Naše Ljube Gospe Afriške	5.878.40
Črne sestre Naše Ljube Gospe Afriške	3.000.—
Dominikanke	10.370.45
Sestre Dragocene Krvi	10.508.15
Sestre Naše Ljube Gospe Apostolov	11.322.65
Oblatinje sv. Frančiška Saleškega	16.288.75
Sestre Božje previdnosti	8.883.95
Sestre sv. Jožefa Kluniškega	12.711.60
Frančiškanke od Calais	5.954.35
Frančiškanke misijonarke Marijine	5.156.05
Pie Madri della Nigrizija	6.067.70
Usmiljenke sv. Vincencija	10.214.75
Palotinke	3.000.—
Frančiškanke iz Mill-Hilla	9.113.95
Misijonske sestre iz Menzinga	8.365.60
Sestre della Consolata (Turin)	13.886.85
Benediktinke	10.118.15
Sestre družine presvetega Srca	3.000.—
Redovnice Brezmadežnega Spočetja	5.000.—
Karmelitarice	2.296.95
Različne kongregacije misijonskih sester	287.75
Zbirka sv. Treh Kraljev, poslani sv. Kongregaciji za razširjanje sv. vere	12.690.50
Za gobavee v Afriki (družbi »Pro leprozis«)	1.000.—
Razni misijonski izdatki za tiskovine, nakup para- mentov, bogoslužnih predmetov itd.	229.054.85
Ustanove za črne semeniščnike	158.779.50
Glavnice, od katerih uživajo obresti še dobrotniki	37.365.—
Zvišanje glavnice mašne zveze	45.000.—
Ostanek za leto 1926.	9.237.40
Skupaj lir	4,231.423.30
to je dinarjev	10,525.928.60

Rim, dne 31. marca 1926.

Marija Falkenhayn,
vrhovna voditeljica.

Gospodu čast in hvala!

Pač iz dna duše nam prihaja ta vzklik ob pogledu zgoraj navedenega zaključka. Saj nam je bilo mogoče skoraj še enkrat toliko poslati misijonom kot lansko leto. V teh sicer kratkih besedah želimo izraziti vso iskreno hvaležnost za tako očividni blagoslov Najvišjega, ki je našemu delu naklonil tako prebogatih uspehov.

In potem, ko smo se zahvalili ljubemu Bogu, velja naš prisrčni »Bog plačaj!« vsem blagim dobrotnikom, ki so s toliko nesebičnostjo in vnemo pomagali doseči to razveseljivo zvišanje misijonske miloščine, kakor tudi vsem onim, ki so iz ljubezni do še revnejših, ubogih poganov, sami sebi pritrgovali, da jim tako s žrtvovanjem lastne udobnosti pridobe pravico otrok božjih in dedičev nebes.

Prepričani smo, da so tudi oni v teku leta pogosto čutili očitni blagoslov, ki počiva na misijonski miloščini in radostnega srca morajo priznati: Bog se v velikodušnosti ne da prekositi. Nadaljujmo torej pogumno započeto delo, vsak po svojem stanu in kakor mu je odločil Bog. In ko se bo leto bližalo svojemu koncu ter bo veseli angelski spev: »Slava Bogu na višavah!« zadonel na naše uho, se bodo naša srca radostno in hvaležno dvigala k Vsemogočnemu, ki nas je blagovolil izbrati za svoje orodje, da kmalu tudi v najoddaljenejših krajih uboge Afrike zasije zvezda Gospodova, luč sv. evangelija.

Predmeti,

poslani leta 1925. v misijone.

Za bogoslužje: 1 oltar, 9 prenosnih oltarjev, 4 tabernaklje, 35 kelihov, 8 monstranc, 15 ciborijev, 36 oltarnih križev, 96 oltarnih svečnikov, 1 svetilka za večno luč, 6 cerkvenih zvonov, 12 posodij za sv. olje, 3 klešče za hostije, razni bogoslužni predmeti, kot: kadilnice, mašni zvončki, mašni vrčki itd.	59.500.—
Cerkvena obleka: 220 mašnih plaščev, 17 pluvialov, 152 štol, 2 baldahina, 15 velumov za sv. blagoslov, 4 dalmatike, 67 raznih burz, 104 antependije (čipke, oltarna pregrinjala), 41 preprog, 54 oblačil za strežnike, razni manjši predmeti (kot plaščki za ciborije, pasovi itd.) lir	163.480.—
Cerkveno perilo: 106 alb, 136 roketov, 86 roketov za strežnike, 224 oltarnih prtov in podgrinjal, 30 obhajilnih prtov, 3039 komadov: korporalijev, naramnic itd., 52 brisalk in različnega perila	98.100.—

Nabožni predmeti: Okrog 19.000 rožnih vencev, 6000 škapulirjev, 28.000 svetinjic, 148 kipov, 564 križev, okrog 50.500 podobic, razni pobožni predmeti lir		87.200.—
Knjige: 3 veliki ilustrovani katekizmi, 15 zgodb sv. pisma s podobami, 27 mašnih knjig, 7 brevirjev, 1 obrednik, 100 izvodov sv. pisma nove zaveze, 10 konkordanc sv. pisma, 20 krščanskih molitvenikov, 8 pontifikalov, 55 gofin, 20 dodatkov h gofinam, različne knjige lir		12.210.—
Obleka: 4.188 oblek za zamorčke, 45 parov čevljev, 75 odev, 1.552 kosov perila, 50 komadov posteljnega perila, 1.048 raznih drugih oblek (pasov, hlač itd.) lir		94.873.—
Šolske potrebščine in šivalno orodje lir		2.000.—
Razni drugi predmeti: 4 harmoniji, 2 gramofona, 2 kolesi, 4 fotograf. aparati, 4 motorna kolesa, 2 pisalna stroja, 1 šivalni stroj, 1 strugalnik, 1 stiskalnica za olje, 1 ciklostil, 10 ur, 2 nepremočljivi plahti, 1 panožama za razlago svetopisemskih zgodb, zdravila, kirurški instrumenti in razno lir		53.587.—
Skupna vrednost lir		570.870.—
t. j. dinarjev		1.420.074-60.

Prava materina ljubezen.

Nek misijonar pripoveduje sledeče: Neka vrla zamorka, odločna in modra žena iz dobre krščanske družine, koja sinova se nahajata v misijonu Kerata, mi pravi nekoč: »Izročila sem vam, očetje misijonarji, svoja otroka, ker ju ljubim in sem prepričana, da so pri vas v varnem zavetju. Vzgaajajte ju torej in učite; popolnoma vam zaupam!«

Ob enajsti uri.

Iz misijonov Belih očetov.

Letos je troje naših katehumenov prejelo sv. krst. Eden izmed njih, 80 letni starček, Lounas-nait-Slimen po imenu, je živel v Rouibi. Ker je bil že zelo slab in onemogel, se je močno bal, da bi ne umrl kot mohamedanec. Zato se z naporom vseh svojih moči odpravi na pot v Guadhias, kamor je došel čez mesec dni; toda vsled slabega vremena in bolehnosti je moral potovanje večkrat prekiniti. V Ir'il Bouzrou, kake štiri ure od misijona v Guadhias oddaljeni vasi, obnemore na poti. Revež ni mogel dalje. Usmili se ga neki zamorec iz rodu Kabilov, kateremu je obljubil tri franke, ter ga na svoji muli privede k nam. Nagradili smo zamorskega Samaritana in z veseljem sprejeli dobrega starčka.

»Prišel sem,« je dejal Lounas, »da umrjem pri vas in me pokopljete na katoliškem pokopališču.« Želja se mu je izpolnila. Umrl je kot kristjan in trdno upamo, da je kot »poklican ob enajsti uri«, deležen večnega plačila v nebesih.

Uslišane molitve

na priprošnjo ustanoviteljice Družbe sv. Petra Klaverja,
Marije Terezije Ledóchowske.

M. Z. je bila na priprošnjo pokojne grofice Ledóchowske v neki zadevi takoj uslišana, akoravno poprej ni bilo nikakega upanja, da bi se zadeva srečno končala. — Poslala je zahvalno darilo.

»Pošiljam Vam misijonsko darilo v zahvalo za uslišbo pokojni grofici Ledóchowski v neki zelo težki zadevi.« — M. H. v M.

»Kakor sem obljubila, Vam pošiljam dar za zamorskega otroka kot zahvalo pokojni grofici Ledóchowski, ker mi je bilo v neki težavi čudovito pomagano.« — E. S.

»Srčna zahvala za hitro pomoč v neki denarni zadevi, ki bi bila kmalu povzročila velike razprtije. Objavo sem obljubila v globoki hvaležnosti do nepozabne Marije Terezije Ledóchowske, ki sem jo klicala na pomoč.« — C.

»Gospa G. N. je poslala krstno darilo za zamorskega otroka, ki naj se krsti na ime Marije Terezije iz hvaležnosti do ustanoviteljice Klaverjeve družbe, po katere priprošnji se ji je izpolnila goreča želja.«

»V zahvalo Mariji Tereziji Ledóchowski za dobljeno zdravje, pošiljam obljubljen dar 750 Din za odkup sužnjev.« — M. in M. K., Jarenina.

»Zahvaljujem se za večkratno uslišanje na priprošnjo grofice Marije Terezije Ledóchowske ter pošiljam dar 30 Din s prošnjo za objavo.« — N.

»Blagopokojni ustanoviteljici, grofici Ledóchowski iskrena zahvala za uslišano prošnjo.« — P. M., Št. Jur.

»Gosp. M. iz J. piše, da je nekemu mlademu možu, ki so ga oči tako bolele, da je mislil, da mu bodo morali eno oko vzeti, odleglo na priprošnjo ustanoviteljice Marije Terezije Ledóchowske potem, ko je bil njej na čast opravil devetdnevnik.«

Neka dobrotnica je poslala dar za misijone s pripombo: »V neki hudi očesni bolezni (vnetje roženice) sem klicala na pomoč ustanoviteljico Klaverjeve družbe Marijo Terezijo Ledóchowsko in pripisujem njeni priprošnji, da ni bilo treba operacije.«

Neka dobrotnica je prinesla dar za odkup in prosi za sledečo objavo: »Iz hvaležnosti do ustanoviteljice Marije Terezije Ledóchowske, ki mi je v neki očesni bolezni pomagala tako, da sem ozdravela brez operacije.«

Obrnila sem se za pomoč k blagopok. ustanoviteljici Družbe sv. Petra Klaverja ter obljubila dar za afr. misijone. Bila sem uslišana še isti dan, pošiljam obljubljenih 10 dolarjev. — M. J. Amerika.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Urejuje in zastopa izdajatelja dr. J. Jerše.

Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: Karel Čeč.

Zahvale.

Darovi so došli kot zahvala za uslišane prošnje in zadobljene milosti: po usmiljenju presvetega Srca Jezusovega, na priprošnjo Matere božje, Marije Rožnovenske, Matere Dobrega Sveta, sv. Jožefa, sv. Antona Pad., sv. Petra Klaverja, sv. Male Terezije, Don Boska, Marije Terezije Ledóchowske, škofa Slomška in drugih patronov.

V molitev se priporočajo:

Š. N., Dol pri Hrastniku. K. M. iz Slov. gor. — N. C., Trstenik, Sv. Benedikt v Slov. gor. — M. V., Frankolovo, p. Vojnik. — I. P., Planina. — P. F., Sp. Hudinja, Celje. — T. Š., Griže pri Celju. — Rodbina B. — M. G., slikar, Modrič. — A. O., ž., Slov. Lovrenc, Vel. Loka. — B. H., Skorno. — R., St. Jernej. — A. K., Studenci pri Mariboru priporoča sebe in svoja dva otroka za zdravje. — A. F., Iljaševci, p. Križevci. — M. J., Groblje, St. Jernej, Dol. — N. N., Središče ob Dravi. — S. A., Celje. — K. M., Mrtvice. — B. T., Mala Nedelja. — M. V., Ostrožno pri Celju. — S. D. F., učit., Ivanec — A. P., Osilnica, ob Kolpi. — F. Ž., Veliki kamen, pošta Vrhnika. — M. V., Bakar. — M. P., Griže pri Celju, za dušni mir. — F. M., Gaberc, Sv. Jurij ob Ščavnici. — N. N., A. Ž. Log, srpenica, sebe in družino v dušnih in telesnih potrebah. — 2 brata P., Lesce. — P. A., Luče pri Ljubnem, za zdravje na obeh. — A. Z., Andrenci, Sv. Aton v Slov. goricah. — J. Č., Studenci. — M. S., Hotunje pri Poljčanah. — N. N. v dušnih potrebah. — L. M., Sv. Andrej v Halozah. — V M.; priporoča sebe, ženo in obitelj G. — F. B., Brod na Savi. — M. T., Selca. — N. N. — Družina F., Petrinja, Hrvatsko. — E. K., Aleksandrija, Afrika. — Š. L., Nezbiše. — N. T. in rodbina O. Š. Store. — A. K., St. Jernej, Dolenjsko. — J. L. Dešno, p. Rogatec. — T. M., Bakar. — A. A. priporoča v molitev svoje otroke, (darovala Din 100— in platno). B. Š., Nova vas. — I. K., Nova vas pri Ptuj. — P. F., Loke, v važni zadevi. — M. B., Vodice nad Ljubljano. — A. E., Šmarjeta, Dolenjsko. — K. A., Moravce, v važni zadevi. — P. Š., Polzela. — F. V., Marenberg, se priporoča v molitev blaženim ugandskim mučencem v neki važni zadevi. — F. M., Mramorov. — M. D., Čakovac. — K. B., Planina. — P. M., Loke-Mozirje, se priporoča Tereziji Ledóchowski in Sv. Antonu v važni zadevi. — A. P., svojo bolno mater. — N. V., Maribor. — Maribor. F. Ž., Ljubljana, za zdravje. — Sr. A. W., Celje, priporoča v molitev sebe, vse čč. sestre, učenke šolskih sester in njih starše. — J. H., Križevci. — J. A., Podčetrtek. — T. I., Zagreb. — M. D., Metlika se priporoča Tereziji Ledóchowski za zdravje. — Sr. M. G., P., Zagreb, priporoča v molitev sebe in šolsko deco. — A. Z., Dovže, p. Mislinje. — A. K., Dolga vas pri Kočevju. — T. K., Norički vrh, se priporoča M. Ter. Ledóchowski v neki važni zadevi. — M. S., Sodinja vas, sebe in svojega bolnega brata. — Vse zadeve blagih dobrotnikov in cenj. čitateljev.

Memento za umrle.

Petronila Sinsel, pomožna misijonarka za Afriko, umrla 19. jun. — Čast. misijonski bratje Klemen, Peter in Oton, misijonarji Marianhilla v Afriki. — Gdč. Križnič, podpornica, umrla 29. jul. v Ljubljani. — Fr. Muri, umrl 31. jul., Jezersko. — R. I. P.

Razširjajte naše koledarje:

Klaverjev koledar 1927

Ima kot prilogo lepo barvano sliko sv. Antona. Ginljive povestice, iz misijonskega polja črne Afrike. Zlasti je lepa in poučna povest „Sestra Deo gratias“ vzbudila mnogo zanimanja. — Dasi je vsebina koledarja obširnejša, ostane cena ista kot lani.

1 koledar 5 Din. Pri naročbi 10 izv. eden povrh.

Misijonski koledarček za mladino 1927

Kdo ne bi svojo deco razveselil s tem ljubkim in poučnim koledarčkom? Pa tudi odraslim se jako dopade in radi segajo po njem. Prinaša izredno lepe povestice in slike iz življenja ljubih zamorčkov. Cena samo 3 Din. Pri naročbi 10 izv. eden povrh.

Priporočamo oba koledarja kot najlepše

➡ **Miklavževo in božično darilo.** ➡

➡ **Novo iz zaloge.** ➡

Lepa misijonska igra v treh slikah

„Afindra, zamorska deklica.“

Za vprizoritev jo toplo priporočamo. Stane samo 3 Din.

Za otroke je novo tiskana lepa povestica s slikami

„Francek, zbiratelj.“

Stane en izvod samo Din 1⁵⁰.

Vsem častilcem sv. Petra Klaverja toplo priporočamo knjižico

Življenje svetega Petra Klaverja.

Cena Din 1⁵⁰. Naroča se: Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.